"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Benim yanımda şu Uhud dağı kadar altın olup da ondan benim yanımda bir dinar altın bulunduğu halde üzerimden üç gün geçmesi benim hiç hoşuma gitmez. Ancak borç için hazırlamakta olduğum miktarı müstesnadır. Beni sevindirecek olan, o kadar çok altını Allah'ın kulları arasında şöyle şöyle ve şöyle verip dağıtmaktır, buyurup sağına soluna ve arkasına eliyle verme işareti yaptı."

Ebu Zerr -radıyallahu anh- rivayet ediyor: Bir gün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte Medine sokaklarından birindeydik. Karşımızda Uhud Dağı'nı gördük. Buyurdular ki: Ya Ebâ Zerr! Ben de Lebbeyke ya Rasûlallah! dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Benim yanımda şu Uhud dağı kadar altın olup da ondan benim yanımda bir dinar altın bulunduğu halde üzerimden üç gün geçmesi benim hiç hoşuma gitmez. Ancak borç için hazırlamakta olduğum miktarı müstesnadır. Beni sevindirecek olan, o kadar çok altını Allah'ın kulları arasında şöyle şöyle ve şöyle verip dağıtmaktır, buyurup sağına soluna ve arkasına eliyle verme işareti yaptı. Sonra yürüdü ve yine buyurdular ki: (Dünyada) Malları çok olanlar kıyamet gününde az olanlardır, ancak sağına soluna ve arkasına şöyle, şöyle ve şöyle verip hayır yollarına harcayanlar müstesnadır. Bu cömert insanlar da ne kadar azdırlar.» buyurdu. Sonra da bana: «Ben yanına gelinceye kadar yerinden ayrılma!» diye tembih ederek gecenin karanlığında yürüyüp gözden kayboldu. Yüksek bir ses işittim bir kimsenin Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e saldırmasından korktum. Onun yanına varmak istedim, fakat «Ben yanına gelinceye kadar yerinden ayrılma!» buyruğunu hatırlayarak yerimden ayrılmadım. Allah Rasûlü yanıma gelince; Bir ses işittim ve ondan korktum, diye duyduğum sesten bahsettim. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- «Sen o sesi duydun mu?» diye sordu. Ben: Evet, diye cevap verdim. Bunun üzerine şöyle buyurdu: «O gelen Cebrâil idi. Bana ümmetinden Allah'a ortak koşmayarak ölen kimse Cennet'e girer, dedi.» Ben: Zina edip hırsızlık yapsa da mı? dedim. «Evet. Zina da etse, hırsızlık da yapsa.(cennete girer)» buyurdular. «Zina da etse, hırsızlık da yapsa neticede cennete girer.» buyurdular.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Ebu Zerr -radıyallahu anh-, bir gün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte Medine'nin siyah taşlı sert yüzeyli sokaklarından birinde beraber yürüdüklerini haber vermekte. Uhud dağı karşılarına çıkınca, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Benim

yanımda şu Uhud dağı kadar altın olup da ondan benim yanımda bir dinar altın bulunduğu halde üzerimden üç gün geçmesi benim hiç hoşuma gitmez. Ancak borç için hazırlamakta olduğum miktarı müstesnadır.» Yani Uhud dağı kadar altın servetim olsa tümünü Allah yolunda harcardım. Geriye sadece bazı hak ve hukukları yerine getirmeme, borçlarımı ödememe yetecek kadar olan kısmı bırakırdım. Bunun dışında kalan malın benim yanımda üzerinden üç günden fazla geçmesi beni asla hoşnut etmez. Bu davranış Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dünyadaki en zahit insan olduğunu göstermektedir. O, borcu için ayırdığı maldan başkasının yanında kalıp, beklemesini istemeyen bir peygamberdir. Vefat edip, dünyadan ayrıldığında savaş zırhını Yahudi bir kimseye ailesi için aldığı arpaya karşılık rehin/ipotek bırakan bir peygamberdir. Şayet dünya Allah katında sevimli bir şey olsaydı, yüce Allah Nebisi Muhammed –sallallahu aleyhi ve sellem-'i mahrum bırakmazdı. Zira, «Dünya mel'undur (lanetlidir), dünyada olan her şey de mel'undur. Sadece Allah Teâlâ'yı zikretmek, O'na yaklaştıran şeyler ve ilim öğreten alim ve öğrenmek isteyen öğrenci müstesnadır.» Allah'a itaat olan her şeyin dışındakiler böyledir. Ardından; «(Dünyada) Malları çok olanlar kıyamet gününde az olanlardır.» diye buyurdular. Yani, dünyada çokça mal edinenler kıyamet günü salih amelleri az olan kimseler olacaklardır. Genellikle dünyada malı ve serveti çok olanlar kendilerini müstağni görür, kibir içinde olur ve Allah'a itaat etmekten yüz çevirirler. Çünkü dünya kendisini oyalamaktadır. Dünyada malı çok ahirette ise salih ameli az olacaktır. «Ancak sağına soluna ve arkasına şöyle, şöyle ve şöyle verip hayır yollarına harcayanlar müstesnadır.» Yani Allah -Azze ve Celle-'nin razı olduğu yolda harcayanlar müstesnadır. «Bu cömert insanlar da ne kadar azdırlar.» Yani malını Allah yolunda harcayan cömert insanlar ne de azdır. «Ümmetinden Allah'a şirk koşmayarak ölen kimse zina edip hırsızlık yapsa da Cennet'e girer, dedi.» Buradan zina ve hırsızlığın hafif bir günah olduğu anlaşılmaz. Bilakis bunlar büyük günahlardır. Zira Ebu Zerr -radıyallahu anh- bu günahların büyük bir suç olduğunu bilerek, "Zina edip hırsızlık yapsa da mı? " diye sorar. Büyük günahlar işlemiş ancak iman üzere ölmüş, kimse hakkında yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Şüphesiz Allah kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışındaki günahları dilediği kimseler için bağışlar." (Nisa Suresi, 48) Yüce Allah durumu böyle olan kimseyi affedip, cezalandırmayabilir. Cezalandırsa bile şirk koşmadan, küfre düşmeden iman üzere öldüğü için sonunda varacağı yer cennettir. Kim kişiyi kafir yapacak bir şey üzere ölürse bu kimsenin gideceği yer ebediyen cehennem ateşidir. Dünyada yapmış olduğu bütün amelleri boşa gitmiştir. Münafıklar dünyada Allah Rasûlüne geldikleri vakit: "Şahitlik ederiz ki, sen muhakkak Allah'ın Rasûlüsün" derler." (Münâfikûn Suresi, 1). Onlar yüce Allah'ı çok az zikreden kimselerdi. Namaz da kılarlardı. Ancak yüce Allah'ın buyurduğu üzere: "Onlar namaza kalktıkları zaman üşenerek kalkarlar." (Nisâ Suresi, 140). Bütün bunlara rağmen onlar cehennemin en altındadırlar. Bir de bu hadis dünyada züht sahibi olmaya işaret eder. İnsan bu dünyaya kalbini bağlamamalı, kalbinde değil, elinde olması gerekir. Böylece kalbi ile Rabbine tam olarak yönelsin. Zira tam bir züht sahibi olmak budur. Dünya namına bir şeye sahip olmamak züht değildir. Helal olan dünyalıklara ve dünyaya ait bir pay sahibi olmakta bir sakınca yoktur. Önemli olan dünyaya ait her şeyin elde olmasıdır, kalbin içinde değil.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3916